

திராவிடன்
பத்திரிகையின்
சந்தா சேயா களுக்கு
ஓர் அறவிப்பு.

திட்ட வீட்டு.

தூண்டு கால் :— 1927,
பதினாற் 11-விராமக்கிழமை.

குடியிருப்பு கடனாறி செல்லினால் செல்
வுடித் திட்டமிருப்பது குடியிருப்பு கடன்

தனக்கென வாழாப்
மிற்க குரியான்.

பாரதமாதா செய்துகொண்ட புன்னியச்சின் பயனாக காந்தி வழகள் என்றும் மேலான புண்ணியபகுடன் நிரு அவதாரும் செய்து சிற்கிழந்த ட்ராவல்போல் வல்துக்கிருக்கிடக்கும் இந்தியாங்கு மீதால் கண்டது கூட சிட்டிபேற்ற உயர்வுடைத்தற்கு வேண்டும் வழிவகைகளையும், உபேப்பற்குத் தணியங் குடிப்பதற்குக் கஞ்சியமில்லாமல் ஏன் முறையுறுத் துண்புறம் ஆயிரக்கணக்கான ஏன்முச்சனங்களின் துயரைப்போக்கும் உபாயங்களையும், இந்திய மக்களைப் பேருப்பாலும் ஒற்றுமை தலைத்து நீணமாகினா உண்பேண்டும் காதியேன்னும் வியாதி கையையும் நீண்டானமெயன்னும் கோருமை கையையும் ஒழிக்கும் மார்க்கங்களையும் கண்டு பிடித்து வினாட்டானத்திற்கோண்டு வருத் தலையே ரமது காலத்தின் ஒவ்வொருபகுதி கையையும் பயன்படுத்த வருகின்றனர். உலக விண்பங்கள் ஒன்றறியும் அற்புமே னும் விரும்பாது உலக நகரம் ஒன்றற்கு மாற்றுப் பாதுகாப்பு பொறுளால் முன்றினை

நம் தமது பூவுக்கால சூழ்நிலையும் கர்ப்பணங்கேய்கள் மாசற இனமைக்கும் உருவினராகிய காந்தி அடிகளின் பேயரும் பாழும் இவ்விலகம் மூழுமையும் குன்றில் ஏற்று தீப்போல் விளக்குகின்றது. பற்றற்ற குருணியாகிய காந்தமகானின் தூறவை ஒருவாறு புத்தருடைய தறவுக்கு ஒப்பிடலாம். தசூமுதார்ஹப் பகடயின்னன், * கிராணத்திடுவநிக்கையர் சிரோடுவஸம்புரி பறையும் வானர முடியினர் மாசறவினமக்கு முஞவினர், மானினுரைவதைஇய மூன் கேடுமோர்தினெபேழந்தி, ந்து மியாக்கையர் கன்பகற். பலவடன் கதிந்த வுண்டி பரிக லோடு சேற்றங்கீய மனத்தினரி, வாவதுங் கற்றோறியால்வினர் கற்றோர்க்குத் தாம் வாப்பாகிய தலைகையர் காமமோடு கடுஞ் சினஸ் டிஸ்த் காட்சிக்கிமேப்பையாக சுப்பிரமாவியல்பினர் மேவாத்துனியில் காட்ச முனிவர்' எனக் கூறப்பட்ட முனிவர் இக்கணம் காந்தி அடிகளுக்குப் பெருப்பாலும் ஒத்திருக்கின்றனர். வானரமுடுக்குப் பகிலுதறவைர்க்குவிய முண்டிதஞ் செய்திருக்கின்றனர்

“துந்தார்பேருமை துணைக்கூறின் வைபற்
தீற்றானா என்ன யிக்கோண்டற்று”
என்றால் காங்கி அடிசனின் பேருமையை
வழி வழக்கு வழக்கு வழங்கி வேண்டின்று

காங்கி அடிகள் குயராக்கீயத்துக்கு அடிப்படையாயுள்ள ஒத்தாட்டினத்தைப்பற்றிக் கூறுவனவற்றின் காம் பின்வரும் ஆ. இந்தியாடு மேஸோஷிச் கபஞ்சிதி முதலிய கலங்களைப் பெறுவதானால் தீங்கியா கைத் தோழிலை விருத்தி செய்தல்வேண்டும். தான் தனுக்குத் தேவையான போருட்களுக்கேள்வாம் பூதர்ஜனாயை எதிர்பாராக தான் மூண்பேண்ணிலிருதல் வேண்டும். இந்தியாவில் செய்கைபண்ணப்படும் பஞ்சினமேல்காட்டவர் தமது தேசத்துக்கு வாங்கிக் கேள்ள அழகீய சூடைகளாக மாற்றி மற்றும் உற்றை இந்தியர்களுக்கு விற்க வழகின்றனர். இதனால் வகுடம் வகுடம் இலட்சக்கணக்கான குபாக்கள் பிறநாடுகளுக்கு விடுப்பபடுகின்றன. இங்கும் இந்தியா காலுக்கு கான் வறுமையில் குறிக்கு வகுகின்றது. இந்தியர்கள் தமது காட்டிற்கிடை கும் பஞ்சைக்கோண்டு தாழே சூடைகொடு செய்து கொள்வதானால் வகுடம் வகுடம்

பிறாக்களுக்குச் செல்லும் இலட்சக்கணக்கான குபாக்கள் இந்தியாவுக்குள்ளே நின்றுவரும். ஈராட்டினவேலூ பசிபட்டினி எளால் வகுக்கும் ஒயிரக்கணக்கான கணங்களுக்கு முடிற்றியைக் கொடுக்கும் இந்தியா காடு மேஜோங்கிக் குய அரசுபேரவேண்டுமோ துவ ஒவ்வொதுவரும் ஈராட்டினத்தில் இலைசேட்டுக்களும்,

திருக்கோயில் வழிபாடு.

மக்கள் மனசை ஒருங்கிப்படுத்தி இறைவனை வழி பட்டு அவனருளைப் பெற்றும்பு மாறு அமைக்கப்பட்டன. சீவு திருக்கோவில்கள் கும். பண்ணடக்காட்சனில் அவற்றிற் தூண்சேப்வோரும் பணி இபற்றுவோரும் பொருள் பிரசாதம் முதலியனவற்றை எதிர்பாராத கடவுட்பக்தாளாகவும், வழிபாடுவோர் ஞானிகளும் மாசற்றதெஞ்சுடையவர்களுமா யிருந்தனமயின், ஆலபங்கள் தூப எண்ணங்கள் நிறைந்த தெய்வமண்தமழும் தெய்யபண்றங்களாகப் பெருமயுற்றுத் திகழ்ச்சன. அக்காலத்து அடியார்க்கெளிவங்கு இறைவன் கிழம்த்தீயபுதுமைகளும் பல. இப்பண்புகளால் கோயில்களுக்கு மேலான மதிப்பு இருக்குவது. கானாட்சில் சில திருக்கோயில்கள் தமது உண்மையான தொக்கங்களை இழுக்குவதனாட்சிக்காலை எருக்குவதும், ‘காம்பா. பாக்கையர்’. செய்த

யர், சன்னடசிறைவர், இசாம்பேரி கள், சோற்றுட்டை ஒரு மும் இடங்காகவும் மற்றுட்டன. இவ்வது நிதமுடையன்று தற்கு முக்கிய காரணத்தின் கொல்லித்தாக்கன் பூசார்களின் மூன்ற்தாழை பெருளவாவுமென்றே சொல்லிவன்றி யிருக்கிறது மக்களை ஸ்வழிப்படுத்தக்கூடிய நற்போதனைக்குப் பதில், அங்கு பாத்தூர்களின் ஆடல்பாடல்களின் ஆரவழை அவற்றைப் பார்ப்பதற்குங் கேட்பதற்கு ஒருவர்க்கீழை ஒருவர் வீது குத்த கொடுக்குவையின் ஆரவாழை, ஆடுகேழிகளின் கூக்குரதை, மோதகவரி, மாணிக்குவரி, எண்ணெய்வரி முதலிய பவரிகளை அறங்குவையின் ஒக்கடிமீமிது திருக்கின்றன. உயிர்குறதிப்பவக்கும் கேட்பாதனைகளைச் சொல்லிவாராகும் கேட்டிரும் அங்குகாணப்படவில்லை அதிகிளாபன்னைக் கொடுத்துகிட்டு அவற்றிலுக்குப் பதில் புற்றை வரதைப்பறம் பல்கார முதலிபவற்றைப் பெற்றுக் கொல்கின்றன. இது ஒருவகையான பியாபாரழைக்காணப்படுகின்றதேபன்றி வழி பாடமுறைபாகக் காணப்படவில்லை.

கோவில்கள் நல்ல விபாபார சிலையங்களாக கருதிப் பார்ப்பனர் ஊர்த்தொறும் பல கோவில்களை உண்டுபண்டு அவற்றில் திருவிழா முதலியன் செய்வேண்டுமென வற்புறுத்திக் கணக்கை கொண்டு பெருக்கெறக்கூடிய பொருளை விதிக்கீழ்க்கண்ட இடங்களில் விடுவது விரும்பும் நிலையாக இருக்கிறது.

காபிலிகுத் தாசென்னாஞ் சொல்லுமிக்க போகப் பவர் குறித்திருக்கணாவிகிட்டனர். மாழிப்பாணத்தில் மாத்திரம் திருக்கிழாவுக் கொண் வினியிற் சொல்லுமிபும் பொருள் ஆசி தக்கணக்கண ஏழை குகுத்துத் தினக்கினம் உணவுவரித்தப் போதுமானதாகும். முன் ஹன்னவர்கள் ஈன் கூனின் தொலைக்காப் புறிக்கு ஜெருக்கெரு கோவில்லைமத்தவர்கள் அங் கோவிற்பூஷாபிள்ளைத் தட்ட பூம் ஓராமனர் நமக்கு ஒர் தொழிலைச் சம்பாதித்துக்கொன்றுதனியித்தம் முன் விருக்குதலைப்பகுதிருக்கவும் கடவுட்பெய கா மாற்றிப்படி கொங்கேவற கோவில்கள் கட்டிக்கொண்டு வரைக்கட்டி திருக்குக் காத்திருக்கும்சிலக்கிணைப்போலக் காத்து கிற்கின்றனர்.

இக்கட்களிற் கோவிலில் பயபத் திகைபாது, ஏதோ கோவில் குப்பிட வருபவரிடம் கிடுக்கிணதற்கியென முதலாளிமாகும் பூதகரும் ஒவ்வொரு வகையான வழிபாட்டுக்கும் இன்னதென வரிவைத்து வறநிட்டு வருகின்றனர். சில கோவில்களில் முதலாளிமார் கோவிற்பூஷாக்கிணையும் கிழாக்காஸங்களில் உள்விதி புறவீதி அரிச்சனை முதலிபவற்றையும் குத்துக்கூட கூற விற்றயருகின்றனர். சில வழிபாடுகளுக்குப் புகையிரதப்பகுதி வூல்லது புதுங்குக்குத்தம் தொழிற்சாலையில் டிக்கட் பெறுத் தெல்வைதப்போல யிக்கட்டுகள் வருகேவண்டியிருக்கிறது. இங்களும் குக்குடை நிற்பதற்கும் வாங்குவேவண்டியதற்கும் வாகைப்பதற்கும் எந்த ஆகமங்களில் எந்தேவதங்களில் கிடைக்கிறக்கின்றன. கேளி, டைவீஜீக் கும்பிட முடியாமல் இருக்க படியால் இகையில் துபிபாவிச்சுருக்குகாக்காடுத்தால்தான் தவர் கம்மைக்கு வருகுகுத் தெவபாணங்கில் அறி முக செய்தலைப்பார்.

ஒட், அவற்றையெல்லோ நாம் பின்பற்றுத்
தல் வேண்டும். முன் கங்கழி வழிபாடு
நன்றைவதாக தமிழ்நாட்டில் இருந்தது அப்போது எல்லாரும் பிறருடைய உதவியின்
நிக் கடவுளை கோரில் வழிபடத்தக்காயிரு
தது. பிறருடைய தொந்தரவு கிடையாது
இன்று காசியில் அவ்வகையான வணக்கம்
முண்டு அது எல்லாருங் தொந்தாம் பூவைப்
போட்டு இறைவுளை வழிபட்டுச் செல்வதாகும். இப்படியான வழிபாட்டுச் சுதங்கு
ரம் வருமானால் கோயில்களில் வியாபாரம்
நின்றுவிடும். சணங்கள் கோயில் வரவை
கொடுத்துவழிபடவேண்டியாது. (வரு)

பெருமையும் சிறுமையும்
அவரவர் அறிவின் பலதே

(മുത്തക്ക്രമം.)

மனிதர்க்கு இபற்கையிலுள்ள அறிவை
கூர்க்கைப்படுத்துவதற்கு கல்கிடை முக்கிய
சாதனங்மா யிருக்கிறதென்பதற்கு உதாரணமாக ஓர் சிறு கடையை இலகு வரைகிட்டும்

ஒரு ஊரில் ஒர் வித்துவா னிருந்தார், அவருக்கு ஒர் மனையிபும் காலு பிள்ளைகளுமுண்டு. இந்தும் வித்துவான்தான் மெத்தவுக் தரித்திரத்தையிலிருந்து கஷ்டமடைஞ்சுகொண் டிருப்பவர். ஒருங்கள் வித்துவானின் பிள்ளைகள் தங்கள் பசு நோயைத் தாங்கமுடியாது தன்னாடித் தன்னாடித்தங்க்கதபிடஞ் சென்று முவரின் மேற் சாய்ந்து அப்பாி வழிற பசிக் கிறதே! எனச் சொல்லி கிம்மி கிம்மி வாப் பிட்டழுது ஏடுதலும் தீங்பண்டம் வாங் கிக் கொடுக்கும்படி தொந்தாவு செய்தார்கள். அப்பிள்ளைகள் தடிப்பதைக் கண்ட வித்துவான் கண்ணீர்க்கிட்டழுது கீ கிவடேன்! கீயும் பார்த்திருக்கின்றுமே சுதன்ன நோலம் கீ மிருத்தலிலும் இங்கு விடல் கலமங்கிரு! கீ பரம்பிராவானால் உலகரக்ஷிதனுமின் எண்ணையும் எனது பெண்டிள்ளைகளையும் இப்படி வருக்கச் செய்வாயோ? என்ற பலவாறு கிந்தித்து வருக்கி, பிள்ளைகளுக்கு ஆற்றல் சொல்லி தாங்கிட்டுக்கொண்டு மொங்குது காவிவிட்டு

வது! தின்கு வரலாறுவது! இது என்ன
புதுமை? என்னெண்ணாரி அவர்கள் உள்ளன
வருப்பது ஆக்குறித்தான். ஏதாலும்
விரைந்த வாழ முனிசீவடம் ஸ்டெய் குக்
கும் புனவுக்கர அரசுனிடம். அதைக்குச்
கொண்டுவருன்.

ஆவனிராச சுப்பியில் எல்லையிற் கந்த
தொக்கிய பண்டிதர்களும் மதிழூகிகளு
மாவிய மங்கிரிகளும் பிரபுக்களும் கிழநீ
திருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும்
இவரின் விஷயத்தைக்கண்டு மலைத்து ஏல்
லோரு மெழுஷ்து உபசாரங்களையுத் தீர்ம
ானத் தமிழ்ப்படி இவன்டிக்கொண்டனர்.
வித்தவானுகிய மூன்றியர் ‘எமர்குச் செய்
யும் உபசாரத்தை வித்தவானுகள். கமக
கால்வாச் தலைவறைம் ஒலாகாட்சகதூ
மாகிப் சிவபெருமான் கவிதாயத்தை ஸீரங்
தனர் அங்கோ எண்கெப்போம்’ என்று
கந்தினர். இதனைக்கூட்ட ஏல்லவரும்
வைற்றின் வித்திரப் பாதவைப்பீபால்
அதைவற்றிருந்தார்கள் அரசன்மட்டும்
எம்பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய எம்
பெருமான் எவ்வாறு நிறுத்தனர்? என்றனர்.
அதற்கு வித்தவான், சோக்னதாவது.
உரோசு காம் ஓர் காரியர்த்தமாகத் திருக்
கவிதாயத்திருக்குச் சென்றிருந்ததன். அப்
போத கமது சிவபிரோன் என்ன காறணத்
தினாலோ தமது திருமேனியில் ஒரு
பாகத்தை விட்டனுவுக்கும் மற்றொர்
பாகத்தை உமாதேவிக்கும் பகிள்ந்து கொ
டுத் திறந்தாரெனவும், அரசன் அது சரி
தான். ஆனால்பெருமான் சிரகிற நிதித்
ருந்த பாகிரதி, அனிந்திருந்த பிறை, சர்ப்
பங்கள் சர்வாண்ட சுராசாங்களையும் ஆன்
ஏருந்த ஒப்பற்ற குடை அவர் திருக்காதி
ஒலங்கியிருந்த பிரம கபாலமாகிய ஒடு
முதலியவற்றை எல்லைக் கைவத்தன ரெண்
றனர். அதற்கு வித்தவான் பாகிரதியை

சமுத்தீர்த்திற்கும், பிறையை ஆகாயத்தற் கும், சர்ப்பங்களை எல்லாம் பாதானத்திற்குமதுப்பினிட்டனர். ஆனால்வர் ஆண்டிருந்த குடையை மகாராஜாவாகிய டம் மிடத்திலும், ஒட்டை ஏழைபாகிய என்னிடத்திலும் கொடுத்தனர் என்றார், இவையெல்லாங் கேட்டிருந்த அரசன் சற்று ஒங்கம் அசைவற்றிற்குந்து நாம் கேட்ட ஒன்றிகளுக்கெல்லாம் தக்க விடை பகர்ந்தாரெனினும் கம்மிடம் குடையைக் கொடுத்ததெனக் கறிஞரே அதன் உண்மையை கேட்டறி கீழா மென்றெண்ணினி ஜூயா தவசிசீஷ்டாரோ “தவசீர் சொல்லிபதெல்லாம் சரியே” என்று அரசன் சொல்லிக்கொண் டிருக்கும் போடே அறிகிற்சிறந்த புலவரொருவரேழுந்து முனிவேடந்தாங்கியுள்ள விதவாரினக் கட்டித் தபுகி ஆலிங்கனஞ்செப்பு தபோதனே! உமதறிவும் சமயத்திற்குற்ற புச்சியும் மிக நன்று! நன்று! உமது கல்வித்திற்குமையை எம்மால் எடுத்துக்கூர் தரமன்ற. என்று நமஸ்காரங்கெப்பு அரசனைகோக்கி அரசே! இப்பெரியார் சிறிது ஒருத்திற்கு முன் சொன்னவார்த்தைகள் எல்லோருடைய மனதைப்புக்கவர்ந்துகொண்டன. சர்வ பரிசூரன் அங்கூட தத்தவ சுபம்பிரகாச வழவமான பிரமத்திற்கு இறப்பும் பிறப்பும், ஒடும், நாசமும் ஏத? இல்லையெனினும், இப்பெரிபவர் திடீரென்று தக்க சாரணங்களை டெடுத்துக்கூட்டிச் சிவபெருமான் இறந்தாரென்று வற்புறுத்திக் கூறியதினும் இவரின் வேடத்தினாலும் மெய்யென்று நம்பி ஏமாந்தோம். இன்றிரவு நமது சபைஇலுள்ள விதவ சிறோன்மணிகளுடைய அறிவைக்காட்டிலும் பிசவுஞ்சிரங்துதெயெனப் புகழ்த்து கூறினார். இதைக்கேட்ட அரசன் புலவரைகோக்கிப்பெரியீர் நினிங்கனம் கூறியது யாதுகருதியென வினவ, வறுகமையே இதற்குக்காரணமென் றறிக்கு அப்புலவருடைய வறுகமை நிச்கும்படி வேண்டிய திருவியங்களையும், நன் செய்சிலங்களும் தன் மனைவிமக்களைக் கொடு இன்புற்றவாழ ஒரு கீடும் கொடுத்து தன் சமஸ்தானத்திடையே பிரதம விதவாகுக அமர்த்தி ஆதரித்து வர்க்கார்.

பெரிபொர்களே! பார்த்திர்களா! தமிழ் நிம் எவ்விதம் சீல்கியத? எதனு ஸகந்றத? கல்கியினுலக்குரோ? கல்கியினு லக்டும் கீர்த்திபும், சிறப்பும், மதிப்பும், கெள்ளவழும், பெருவழும், கண்ணவழும் யாராக்கிடும்? இப்படி

இந்துவேலை உண்ணே சிடாதபடிக்கு எம் வைக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு காலிகளுக்குள் உண்ண் அரசனுமேபே கொல்லப்படுவிர்கள்.

நாமேர ஸ்ரீ கவிஷாபத்தினிருந்து ஓர் இரகசிய சமாச்சாரத்தோடு வகுக்கின்ன மேன் இக்கணமீம் அரசனுக் கறிகிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல காவலாவிகளில் ஒருவன் ஒரு அரசனிடத்தில் இது சங்கதி பைத் தெரிவிந்தான். அரச விவகாரத்தில் இது சார்யா,

